

Slovo otevírá oči

Původ materiálu

Martina Zuštinová

Pořadí v lekci

26

Téma

Ježíš je světlo světa a otevírá lidem oči pro věci důležité, smysluplné, Boží, které ne každý na první pohled vidí.

Cíl

- Děti se mají naučit: Bůh se chce dát lidem poznat skrze zázraky, které koná ve světě Pán Ježíš.
 - Děti mají prožít, že je dobré, když se mohou někomu svěřit, když mohou druhému důvěřovat.
 - Děti by si měly nakonec umět představit, že řeknou: „Bože, důvěřuji ti, věřím ti.“
-

Pro učitele

Biblický text: J 9,1–41

Výkladové poznámky

Uzdravení slepých považoval již Izajáš za znamení mesiášského věku (Iz 35,5n). Ježíš se tak prokázal být tím, který má přijít (Mt 11,3–6). Slepota byla v Orientu častou nemocí. Slepý byl často také chudý a musel získávat obživu žebráním. V našem příběhu nás potkává muž slepý od narození.

Tomuto příběhu předchází rozepře mezi Ježíšem a židy, ve které šlo o to, kým Ježíš je. Židé chtěli Ježíše dokonce kamenovat. A tak se Ježíš schoval v davu a vyšel z chrámu (J 8,59).

Verš 1: Ježíš není zaměřený na své nepřátele ani jen na sebe. Ježíš vidí nouzi druhých, soustředí se na druhé.

Verš 2: Učedníci jsou ovlivněni zákonickým myšlením a odplata je pro ně samozřejmou reakcí na přestupek. Proto věří, že je osud člověka ovlivněn jeho zbožností. Domnívají se, že lze podle událostí, které člověka potkají, usoudit na jeho vztah k Bohu.

Verš 3: Ježíš nevyvrací, že je možná souvislost mezi nemocí a hříchem (srovnej J 5,14). A přece rozšiřuje pohled učedníků, aby se neptali po lidských příčinách, ale spíš po Božím záměru. Bůh není ten, kdo odplácí, ale ten, koho můžeme potkat i uprostřed utrpení a nouze. Díky tomu získává utrpení novou dimenzi a kvalitu.

Verš 4: Ježíš vtahuje učedníky (a tím také nás) do svého jednání v tomto světě.

Verš 5: To, jak Ježíš jedná, odpovídá jeho osobnosti, jeho podstatě (J 8,12).

Verš 6: Slina byla za Ježíšových časů považována za léčivou. Možná se zde Ježíš přizpůsobuje myšlení své doby, aby umožnil vytvořit slepému cestu k víře. Léčení však bylo o svátečních dnech a o sobotě zakázáno.

Verš 7: Siloe znamená Poslaný — což si má čtenář spojit s posláním Ježíšovým, které bylo výslovně připomenuto ve v. 4. Ježíš se dříve prohlašuje za dárce vody (J 7,37n a 4,14). Omytí v této vodě může symbolicky odkazovat i ke křtu.

Verše 8–25: Sousedé a známí pochybují o identitě uzdraveného. Je tento zdravý muž opravdu ten, který byl předtím slepý? Lidé se zdráhají uvěřit pravosti uzdravení a hledají jiná vysvětlení: Možná ani nebyl slepý! To je vyvráceno jeho vlastní zprávou o tom, co prožil. Farizeové však nevěří a opět s Ježíšem začnou teologickou rozepři. Řeší Ježíšovo působení. Zpochybňují pravost uzdravení. Nakonec je však uzdravení potvrzeno rodiči slepého.

Verše 24–34: Farizeové se stále ptají lidí na Ježíše, nechtějí v něj věřit. Lidé reagují na Ježíše a jeho působení různě:

- Sousedé a rodiče nezpochybňují uzdravení, ale pro jistotu se dále k věci nevyjadřují podle motta: Tomu nerozumím, to se mě netýká.
- Farizeové proti Ježíšovi vymýšlí argumenty a nejrůznější polemiky.
- Pro slepého přináší uzdravení vnější a vnitřní proměnu a jeho přesvědčení a důvěra v Ježíše se útoky farizeů ještě vytříbí a prohloubí.

Verše 33–41: Od narození slepý rozpozná v **Ježíši Syna člověka a přizná se k němu.**

Prohlédl i zrakem vnitřním. Na rozdíl od něj jsou zbožní farizeové zaslepeni. Ježíš se pokouší upozornit je na tento paradox: „Kdybyste byli slepí, hřích byste neměli. Vy však říkáte: Vidíme. A tak zůstáváte v hříchu.“ (v. 41).

Syn člověka — Jsou neshody v tom, zda to byl v Ježíšově době titul, co asi znamenal, zda ho Ježíš o sobě užíval. Tato nejistota významu se zrcadlí v J 12,34: „Jak můžeš říkat, že Syn člověka musí být vyvýšen? Kdo vůbec je ten Syn člověka?“

„Syn člověka“ se objevuje v evangeliích asi 80× a až na dva nejisté případy vždy jako Ježíšovo sebeoznačení. To, jak se tohoto titulu v evangeliích užívá, má své zvláštnosti. Nikdo Ježíše tímto titulem neoslovuje a Ježíš nikdy nevysvětluje jeho význam. Titul má pravděpodobně původ v semitském kontextu. Boží hlas promlouvající k Ezechieli ho více než devadesátkrát oslovuje „synu člověka“ (= lidská bytost), čímž je zvýrazněn kontrast mezi nebeskou zvěstí a jejím smrtelným příjemcem. Příhodněji přichází v úvahu „někdo jako syn člověka“ z aramejského Dan 7,13.

Shrnutí: **Ježíš se pro nás stává světlem světa** a otevírá nám lidem oči pro to, co je Boží. Chce, aby to každý člověk viděl a aby každý prohlédl. Ježíš zdůrazňuje, že nemoc není trestem za vinu. V setkání s Ježíšem vystupují tři skupiny lidí: 1) **protivníci**, 2) **distancující se lidé**, 3) **ti, kteří uvěřili a prohlédli**.

Úskalí

Situaci slepého dítěte pochopí lépe, když jim hrou přiblížíme omezení, které toto postižení s sebou nese. Je důležité dbát na to, aby děti nebraly uzdravení slepého jako působení zázračného bláta. Uzdravení působí Ježíš. Slepý reaguje vírou a poslušností. Jde udělat to, co mu Ježíš přikáže.

Zohlednit nemocné děti, postižené, lidi, kteří se neuzdraví. Kdybychom měli slepé dítě ve skupině, mohli bychom mluvit o rozdílu mezi zrakem očí a zrakem vnitřním — leccos vnímáme, vidíme srdcem. (Viz kniha *Nalezené světlo*. Příběh slepého chlapce, který přesto miloval život a žil velmi odvážně, ve Francii třeba organizoval za války odboj proti nacistům. Člověk se může topit v tom, že nevidí, nevnímá nic krásného a nebo může přijmout život a vnímat ho jinými smysly a vnitřně se nevzdat, vidět to důležité — poslední krok uzdravení slepého je právě o tom. Poznal Ježíše jako světlo světa.)

Vědět o tom, že přijde ještě příběh o Lazarovi, kde se Bůh oslavuje dokonce ve smrti.

Odkazy

Fausti, Silvano: *Nad evangeliem podle Jana. Porozumět Božímu slovu*. Praha: Paulínky 2014, str. 243–263.

Brown, Raymond E.: *Ježíš v pohledu Nového zákona*. Vyšehrad/SCRIPTUM, 1998, kap. Syn ? lov?ka, zvláště strany 114–127.

Odkazy na starší přípravky, pracovní materiály a další najdete pod textem úlohy.

Pro děti

Předškoláci

Úvod: Zavážeme všem dětem oči. Nyní mají rozpoznat vůně, předměty nebo různé zvuky.

Můžeme zkusit důvěru dětí a vést je na určité místo, mohou při tom překonávat překážky. Děti pak vypráví, jaké to pro ně bylo. Bylo těžké jít se zavázanýma očima? Bály se, že upadnou? Bylo dobré, že je někdo vedl?

Vyprávění: Zkraťte vyprávění pro mladší školní děti. Děti mohou mít chvíli zavázané oči — slyší vyprávění z pozice slepého. Šátky si smějí sundat až ve chvíli, kdy je slepý uzdraven a vidí, pak příběh dovyprávíme do konce.

Pomůcky: Lahvičky s kořením, různé předměty vhodné k ohmatání a hádání v pytlíku, hudební nástroje k rozpoznávání zvuků.

Mladší školní děti

Uvedení do tématu — rozhovor o situaci slepého:

- je odkázán na přátele,
- mnoho toho sám nemůže dělat,
- musí se spolehnout na to, co slyší, nahmatá, cítí
- má to těžší se něco naučit a pracovat
- musí se naučit zvláštní písmo
- nepozná, co to znamená vidět barvy.

Na druhé straně

- Slyší a cvikem dovede slyšet mnohem více věcí než lidi, kteří vidí
- také čich má vnímavější a dovede i mnoho věcí lépe vycítit
- vnímá, jestli ho mají lidé rádi nebo ho odmítají

- cítí bolest i to, když je na něj někdo hodný
- umí věřit a dokáže důvěřovat, umí se opravdu spolehnout na druhého.

Osnova vyprávění

Vyprávět v Ich-formě, z pozice slepého, co všechno s Ježíšem prožil:

1) Velká radost, že může vidět. Úžas nad tím, co všechno vidí: Děti, oblečení, světlo...

2) Popis situace před uzdravením

3) Setkání s Ježíšem (Ježíš si všiml jeho)

4) Jak probíhalo uzdravení. Jak asi pochyboval. Jak se ale jeho obavy nepotvrdily a Ježíš ho neodsoudil. Ježíš si nemyslel, že něco zlého provedl, ale pozvedl ho, zastal se ho, přivedl ho k sobě.

5) Důvěra v Ježíše a zázrak uzdravení

6) Reakce ostatních lidí na uzdravení a otázka: Kdo je vlastně Ježíš?

7) Poznání, kým Ježíš doopravdy je.

Vyprávění

Děti, chci vám vyprávět svůj příběh.

Když jsem se narodil a byl malé miminko, nic jsem neviděl. Jako vy teď, když máte zavázané oči. Ale představte si, jaké to bylo! Vy můžete za chvíli šátek sundat. To já nemohl. Ale mně to zase tak nevadilo, nic jiného jsem neznal. Nevěděl jsem, jak vypadají třeba kyticky nebo mí rodiče, ale mohl jsem poznávat všechno rukama, a tak jsem třeba maminku neviděl, ale poznal jsem ji hmatem. A jak krásně voněla! Rostl jsem jako ostatní děti, hrál si s nimi a ony mi pomáhaly. Jenomže jsem vyrostl. A to pak začal být život těžký. Protože jsem neviděl, nikdo mne nepotřeboval a já neměl práci. A tak mi nezbylo než stát u cesty a tam prosit o trochu jídla nebo peněz, abych neměl hlad. Často jsem stál celý den, než mi někdo dal kousek chleba. Byl to smutný čas a já se cítil sám.

Jednoho dne se však vše změnilo a to je to, o čem vám chci vyprávět. Už z dálky jsem slyšel, jak se ke mně blíží lidé. Povídali si. Když přišli blíž, slyšel jsem je a rozuměl jim: „Mistře,“ říkali, „co špatného udělal támhle ten slepec?“ Poznal jsem, že mluví o mně. „Když je slepý, znamená to, že udělal něco špatného? Nebo udělali něco špatného jeho rodiče? Zlobí se na

něj Pán Bůh a je tohle trest?“ Lekl jsem se. Co to povídají? Vždyť jsem nemocný od narození, jak bych mohl jako miminko něco udělat, abych si to zasloužil? A tu promluvil ten muž, kterého se ptali: „Moji milí, Pán Bůh má lidi rád. A když je někdo nemocný, to neznamená, že by se na něj Pán Bůh zlobil a trestal ho. Pán Bůh nás má rád a poslal mne na tento svět, abych se lidem stal světlem, které jim otevře oči i srdce. A na tomto muži se to ukáže.“

A tu ke mně ten muž přistoupil a udělal něco moc zvláštního. Plivl na zem, udělal ze sliny bláto a tím blátem mi potřel oči. A pak mi řekl: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“. To vám řeknu, cítil jsem se podivně. Ale hned jsem poslechl, šel jsem a v rybníku Siloe, který byl nedaleko, jsem se pořádně omyl. A tu se mé oči otevřely a já viděl!

(Pokud mají děti zavázané oči, nyní si sundají šátky z očí.)

Nejdřív jsem viděl jenom světlo, pak také obrysy, barvy, tvary. Byl jsem z toho úplně paf. Chvíli to trvalo, než jsem se rozkoukal. A pak jsem pocítil takovou radost! Běžel jsem hned domů ukázat se rodičům a všem, které jsem znal. Když jsem míjel sousedy, ti se divili: „Není to ten, který tu sedával a žebrol?“ A já volal: „Ano, to jsem já! Neviděl jsem a teď vidím! Hurá!“ Nikdo tomu nechtěl uvěřit, že jsem to opravdu já! Vždyť mě znali od malička jako slepého. A tak jsem všem musel vyprávět, jak se to všechno stalo. Jak si mne všiml muž jménem Ježíš, jak naslinil bláto, jak mi ho dal na oči a poslal mne omýt se do rybníka. Způsobilo to veliký poprask mezi lidmi. Hned se na Ježíše ptali. Kde prý je. Ale to jsem nevěděl.

A tak mi mnoho lidí nevěřilo. Když se to Ježíš doslechl, že mi lidé nevěří, sám mne znovu vyhledal.

Měl jsem z toho velkou radost, protože jsem poznal, že mu na mně opravdu záleží. A tu se mne ten zvláštní muž Ježíš zeptal: „Věříš mi?“ A já odpověděl: „Samozřejmě, že ti věřím, vždyť jsi mne uzdravil a já to cítím na vlastní kůži.“ A přitom jsem si uvědomil, že jsem šťastný. Měl jsem velkou radost. Poznal jsem, že se mne v Pánu Ježíši dotkl sám Bůh. S Pánem Ježíšem jsem se cítil dobře a to mi kromě očí otevřelo i srdce. A děti, tahle radost mě už nikdy neopustila, a tak dodnes rád vyprávím o tom setkání, které mi tak změnilo život.

Prohloubení

Můžete s dětmi dále mluvit o tom, kým je Ježíš pro ně, v jejich očích. Když se dívám na Ježíše, vidím... Ježíš je pro mě jako... Můžete o tom mluvit, můžete použít obrazové karty, aby si děti vybraly nějaký obrázek, který jim pomůže odpověd' formulovat, můžete nechat děti

jejich odpověď kreslit.

Starší školní děti

Rozhovor

Přineste na setkání něco úplně nového, neznámého, co děti překvapí — třeba granátové jablko nebo nějaký předmět, který ulehčuje lidem život a je pravděpodobné, že ho děti neznají. (Něco jako předměty ve hře Kufr.)

Ptejte se: Děti, už jste jedly granátové jablko? (Resp. Znáte tento předmět a víte, k čemu se používá?)

Můžete shrnout: I dnešní příběh bude o tom, jak jeden člověk dostal něco nového, co neznal. Vlastně si ani neuměl představit, co mu chybí. Ale když se setkal s Ježíšem, rozšířily se mu obzory. Poslouchejte jeho příběh.

Vyprávění

Chci vám vyprávět, co se mi stalo, když jsem byl mladý. Rád na to vzpomínám, i když už je to tak dávno. Zažil jsem totiž něco, co mi změnilo život.

Začnu ale ještě dřív. Když jsem byl ještě malý, cítil jsem se úplně normálně, nevěděl jsem, že jsem jiný než ostatní. Nic mi nechybělo. Mí rodiče mě měli rádi a se vším mi v životě pomáhali. Až když jsem byl tak starý jako vy a chtěl jsem si hrát s ostatními dětmi, pochopil jsem, že jsem jiný. Děti kolem mne viděly. Já jsem místo toho poznával svět hmatem a sluchem, protože mé oči byly nemocné a nic jsem neviděl. Naučil jsem se ale dobře chodit i běhat, protože mi ostatní děti a mí sourozenci pomáhali a všude mě brali s sebou. Vždycky jsem se mohl někoho držet a děti dávaly pozor, aby se mi nic nestalo. Moc rád jsem si s nimi hrával. To, že jsem byl jiný, bylo někdy výhodou. Chodili jsme třeba do sadů na fíky a datle a já vždycky slyšel, když se blížil hlídač, a tak jsme včas utekli. Mohl jsem zkrátka varovat ostatní, když jsme vyváděli nějakou lotrovinu.

Když jsem ale dospěl, nenašla se pro mne žádná práce a přátelé i rodina mě pomalu opouštěli. Rodiče stárli a sami by teď potřebovali pomoc ode mne. Rodině jsem se stal přítěží. Abych měl na jídlo, musel jsem postávat u cesty a prosit o trochu peněz. Byl jsem odkázán na žebrotu. Z toho mi bylo smutno a cítil jsem se sám. Nechtěl jsem jen postávat u cesty a prosit. Mnohem raději bych byl užitečný.

Jednoho dne se však vše změnilo. Už z dálky jsem slyšel, jak se ke mně blíží skupina lidí. Lidé následovali muže, kterého se pořád na něco ptali.

Tu jsem slyšel, jak se ptají i na mne: „Mistře, co špatného udělal támhle ten slepec? Když je slepý, znamená to, že udělal něco špatného, je to tak? A když ne on, tak asi chybovali jeho rodiče? Když nevidí, chce ho tím Pán Bůh potrestat?“

Lekl jsem se. Co to povídají? Vždyť jsem nemocný od narození, jak bych mohl něco udělat, abych si to zasloužil?

K mé úlevě a velké radosti jsem ale slyšel muže promluvit: „Ale moji milí, tak si Boha nepředstavujte. On tohoto muže netrestá! A tento muž nic neprovedl a ani jeho rodiče neudělali nic tak zlého, aby si zasloužilo jejich dítě být slepé. Ale podívejte se na to obráceně. Pán Bůh nás má rád a je tak mocný, že vám to na tomto muži ukáže. Já jsem přišel na tento svět, abych se stal lidem světlem a oni prohlédli.“

Musím vám děti říct, že jsem se zaradoval. Konečně se mě někdo zastal. Lidé mi opravdu často říkali, že má rodina je mou nemocí spravedlivě potrestána. To mě moc bolelo. Co to ale znamená, když tento muž o sobě mluví jako o světle? Jak může být člověk světlem a jak já kvůli tomu prohlédnu? To jsem ale měl za chvíli pocítit na vlastní kůži! Ten muž se ke mně přiblížil a udělal něco moc zvláštního.

Plivl na zem a udělal ze sliny bláto a tím blátem mi potřel oči. A pak mi řekl: „Jdi se umýt v rybníku Siloe“.

To vám řeknu, cítil jsem se podivně. Samozřejmě jsem nic neviděl, ale cítil jsem na očích něco zvláště chladivého. A tak jsem šel a v rybníku Siloe, který byl nedaleko, jsem se pořádně omyl. A... najednou jsem uviděl. Nejdřív jenom světlo, pak také obrysy, barvy, tvary. Byl jsem z toho úplně paf. Chvíli to trvalo, než jsem se rozkoukal. A pak jsem pocítil takovou radost! Běžel jsem hned domů ukázat se rodičům a všem, které jsem znal. Když jsem míjel sousedy, ti se divili: „Není to ten, který tu sedával a žebрал?“ Nikdo tomu nechtěl uvěřit, že jsem to opravdu já! Vždyť mě znali od malička jako slepého. A samozřejmě se mě hned ptali na to, co se stalo. Tak jsem jim to všechno vyprávěl. Jak si mě všiml muž jménem Ježíš, jak naslinil bláto, jak mi ho dal na oči a poslal mne omýt se do rybníka. Způsobilo to veliký poprask mezi lidmi. Hned se na Ježíše ptali. Kde prý je. Ale to jsem nevěděl.

To samé jsem musel vyprávět ještě mnohokrát. Také učitelům zákona a náboženství. Jenže ti mi nevěřili. Říkali, že jsem asi vůbec nebyl slepý. Aby se o tom ujistili, zavolali si mé rodiče, ale ti jim potvrdili, že jsem to já. Popravdě ale také řekli, že neví, kdo mne uzdravil, vždyť

u toho nebyli.

Učitelé zákona si mohli hlavy ukroutit: „Tak on se nám tu prochází někdo, koho vůbec neznáme a uzdravuje nám tu lidi? Jak si to dovoluje? Kdo to kdy slyšel, aby byl někdo slepý od narození uzdraven a nabyl zraku?“ Učitelé zákona se vůbec neradovali z toho, že jsem zdravý. Naopak. Nelíbilo se jim to, a proto mě vyhnali.

Přemýšlel jsem o tom, co mi Ježíš řekl. Že je světlem, které otevře lidem oči.

K mému překvapení mě sám Ježíš ještě jednou vyhledal. Dozvěděl se totiž, že mne zákoníci vyhnali. Měl jsem z toho velkou radost. Ani bych ho nepoznal, kdyby nepromluvil. Poznal jsem ho po hlase, viděl jsem ho teď poprvé. A tu se mne ten zvláštní muž ptá: „Věříš mi?“ A já odpovídal: „Samozřejmě, že ti věřím, vždyť jsi mne uzdravil a já to cítím na vlastní kůži.“ A přitom jsem si uvědomil, že setkání s Ježíšem je úplně jiné než s učiteli zákona. S Ježíšem jsem se cítil dobře.

Pomůcky: Neznámá věc na úvod.

Přesah

Otázky pro rozhovor

Jaké to je, když poznám něco nového?

Může se to podobat v něčem zkušenosti slepce, kterému se otevřely oči?

Jak otevřel Ježíš oči slepci a jak se (ne)otevřely oči některých lidí kolem?

Za koho pokládáš Ježíše? Otevřel nám Ježíš někdy oči? Srdce?

Poznali jsme něco nového? (Třeba to, že jsou postižení lidé v něčem úplně stejní jako my. Mají stejné potřeby — potřebují lásku a kamarádství.)

Co jsme dostali my, jak se nám otevřely oči — rozhovor, variovat, co jsem dostal já a za koho pokládám Ježíše.

Co je slepota? (Rozlišit slepotu očí a srdce. Vnímavost k druhým, k Bohu.)

Co nevidíme? Přehlížíme? (Koho přehlížíme a koho nevidíme?)

Jak se pozná dobrý lékař — dá radu, neuzdraví, ale pečuje a vede k uzdravení?

Hry

Situaci slepého dítěte poznají trochu lépe vlastní zkušeností. Právě hry jim dají poznat na vlastní kůži, co to znamená za omezení.

Vytvořit řetěz. Děti sedí v kruhu. Vedoucí jde kolem kruhu, vybere jedno dítě a vezme ho za ruku. To zavře oči a jde za vedoucím. Ten při obcházení kruhu vybírá postupně další děti, které jako další články připojuje k řetězu. Procházet můžeme i více místnostmi. Kdyby si byly děti příliš nejisté a bály se, mohou na chvíli otevřít oči. Kdo vydrží mít zavřené oči celou dobu až do konce?

Jak vést slepého. Děti se rozdělí do dvojic a chytanou se za ruce. Jedno dítě zavře oči, druhé ho vede tak, aby se nesrazily s dalšími dvojicemi. Varianta: V prvním kole se děti chytí za ruce, v dalším kole se dotýkají jen špičkami prstů.

Krmit se navzájem. Naproti sobě sedí dvě děti, mají zavázané oči a krmí se pudinkem. Oblečení musí být dobře zakryto. Pro přihlížející je to legrační. Když je dost času, mohou spolu dvě nebo tři dvojice závodit a hrát současně. Kdo zvládne nakrmit svého spoluhráče jako první?

Rozpoznávání předmětů. Se zavázanýma očima mají děti co nejrychleji uhodnout co nejvíce předmětů jen po hmatu. Který hráč nebo který tým stihne rozpoznat nejvíce předmětů? Varianta 1: Hráči mají rozpoznat co nejvíce vůní, předmětů podle vůně. Varianta 2: Všechny děti mají zavázané oči a mají rozpoznat různé zvuky. Kdo rozpozná zvuk nejrychleji?

Slepí holubi. Dvěma dětem zavážeme oči. Pak vedoucí rozhodí na zem cca 30 hrášků (malých předmětů). Na povel hledají „holubi“ hrášky. Vyhrává, kdo jich má cca za minutu nejvíce.

Kůň a jezdec. Plechovky nebo lahve rozmístíme tak, aby mezi nimi byly rozestupy, můžeme z nich udělat několik branek. Pak vedoucí nakreslí křídou cestu touto plechovkovou alejí (pokud je dráha jasná, tento krok odpadá). Dvojice hraje koně a jezdce (jezdec sedí na zádech koně). Kůň má zavázané oči. Jezdec musí koně navádět buď povely, nebo taháním za uši — doleva, doprava. Který pár porazil nejméně plechovek?

Liturgie

Písně

A? jen svítí (SV 7); B?h je naše radost (SV 22); Hv?zdi?ko svi? (SV 81); Jako slunce je Boží láska (SV 113); Kde jsi, m?j p?emilý (SV 141);

P?ipojte k loutnám zvony (SV 282); Tob?, Pane, dík (SV 338); Velikono?ní (SV 392)

Biblický text k zapamatování

A Slovo se stalo t?lem a p?ebývalo mezi námi. Spat?ili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. (J 1,14)

Rituál

[Na plakátu](#) společně hledejte obrázek, který symbolizuje dnešní vyprávění.

Zapalte svíčku jako znamení světla, chytte se kolem dokola za ruce a opakujte či zpívejte refrén „Ty jsi hoden žehnání a chvály, tvoji moc a sílu slavíme. Před tebou se Pane Kriste, Králů králi, dobrovolně skláníme.“ (SV 215, EZ 632)

Na začátku setkání můžete recitovat úvod Janova Prologu (J 1,1): Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo byl Bůh.

Okénko do bohoslužeb

Děti, byly jste někdy už ve velké tmě? Na místě, kde jste nic neviděly? Třeba někdy v noci na táboře, nebo doma, když se nesvítí? Jaké to bylo, bály jste se? Pomohl vám někdo najít cestu ke světlu?

Dovedu si představit, jaká to je úleva, když ze tmy vyjdeme na světlo. Dnes uslyšíte příběh muže, který od narození neviděl. Byl slepý. Jak ho proměnilo setkání s Pánem Ježíšem? O tom se už za chvíli dozvíte víc.

Modlitba

Pane, prosíme, otevři nám oči. Dej, ať vidíme, co je v životě důležité a nepřehlédneme ty, kdo třeba potřebují naši pomoc a lásku. Prosíme otevři i naše srdce, aby nebyla lhostejná. Dej, ať si umíme vážit toho, co máme. Dej, ať se umíme opravdu radovat. Amen.

Kam dále

[Obrázky k vyprávění \(freebibleimages.org\)](http://freebibleimages.org)

[Obrázky k vyprávění \(freebibleimages.org\)](http://freebibleimages.org)

[Obrázky k vyprávění \(freebibleimages.org\)](http://freebibleimages.org)

[Obrázky k vymalování \(sermons4kids.com\)](http://sermons4kids.com)

[Obrázky k vymalování \(sermons4kids.com\)](http://sermons4kids.com)

[Hra Helen Kellerová \(hranostaj.cz\)](http://hranostaj.cz)

Odkaz na píseň

[Ať jen svítí \(SV7\)](#)

[Bůh je naše radost \(SV22\)](#)

[Hvězdičko, sviť \(SV81\)](#)

[Jako slunce je Boží láska \(SV113\)](#)

[Kde jsi, můj přemilý Ježíši Kriste](#)

[Připojte k loutnám zvony \(SV282\)](#)

[Tobě, Pane, dík, že dal jsi perlu krásnou](#)

[Velikonoční \(Zas v nové síle\) \(SV392\)](#)

Cílová skupina

[Předškolní](#)

[Mladší školní](#)

[Starší školní](#)

Katechetické cykly

[Dál přece nejdeme sami IV \(s apoštolý, s Janem a celou církví\)](#)

Biblický odkaz (kat)

[Jan 9,1–41](#)